

Welkom in de wonderstaat

Maandelijks komen Cursusstudenten op verschillende plaatsen in Nederland en België enthousiast bijeen om een dagdeel samen met Koos Janson en zijn vrouw Doris geïnspireerd te worden tot een nieuwe staat. Hier een interactief fragment uit zo'n bijeenkomst.

"Laat me inzien wat het probleem is, zodat het kan worden opgelost." (Wdl.79.t)

"Ik kan me zo leeg voelen"

Ik blijf ergens hangen.

Hoe ziet dat eruit?

De gedoe-staat ben ik me erg bewust.

Dat is een begin!

Er is een soort leegte. Die oppervlakte werkt niet meer.

Je zoekt méér dan de fluctuaties aan de oppervlakte: soms is het gezellig, op andere momenten oncomfortabel. Er moet méér zijn. Die openheid, mét vertrouwen, daar begint al de wonderstaat. Er is meer!

Mijn probleem is dat ik het niet aandurf om dat fluctueren er gewoon te laten zijn. Dat vertrouwen voel ik niet. Dan voel ik een leegte: wat is er nou nog leuk?

Het voelt kaal?

Ja, dan ga ik bijvoorbeeld veel eten.

Je gaat veel eten. En wat is het probleem?

Dat ik dik word.

Je wordt dan dik. En wat is het probleem?

Ja ... of dat nou zo erg is ...?

Dat is een goeie vraag!

Liever wil ik slank zijn. Maar die zoetigheid heeft ook iets.

Je zoekt compensatie. En wat is het probleem?

Dat ik dat niet nodig wil hebben.

Jij wilt dat niet nodig hebben. En wat is het probleem?

Dat ik dat nodig heb.

Je hebt het nodig. En wat is het probleem?

Ik wil hier iets brengen in plaats van komen halen.

Je wilt gevend in het leven staan? In plaats van: "Valt hier iets te halen waarmee ik mijn leegte kan vullen?"

Dat is wat ik met dat eten doe natuurlijk.

En wat doe je vervolgens? Eerst eet je, en dan? Wat doe je in combinatie met dat eten?

Me schuldig voelen.

Je zegt het! Weet je, het maakt het ego niet uit of jij eet of niet. Maar dat je je schuldig voelt! Dus of je nu eet of niet, wees ongelukkig! Dat verlangt het ego. Het ego is een alternatief voor: 'Gods gelukkige wereld', uit die mooie les 301. Het ego is een ongelukkige conflictstaat, vol veroordeling. Altijd gekoppeld aan schuld.

Maar wat moet ik dan?

Welk probleem leg jij in de onschuld van een feit? Feit: je bent niet meer tevreden met wat er is, open voor wat anders, ondertussen voel je leegte, eet je veel, word je daar dikker van... Maar wat is het probleem?

Het lijkt wel of het niet gematcht wordt ...

Kijk nog eens. Wat is het probleem?

Schuld.

Schuld die je daar oplegt. Afscheiding die je scheidt.

Onverbondenheid met wat is.

Ik voel geen vervulling.

Je beleeft op dit moment geen vervulling. En wat is het probleem?

Misschien is er wel helemaal geen probleem.

Ah! Er is eenvoudige onschuld in wat je doet, ziet en voelt. Het gaat zo en zo en zo. Al die tijd kun je de vervulling die ligt in je onschuld mislopen! Want je maakt belangrijk hoe het zou moeten zijn. Het probleem is onze afscheiding van hoe het is. In Gods gelukkige wereld ben je zonder oordeel, vrij van problemen. Je weet je onschuldig. Dat is de wonderstaat. Vervulling voorbij je stemming. Zo ben je geen haler, maar een brenger.

Maar wat breng ik dan?

Onschuld! Je brengt onschuld naar je eten, en je brengt onschuld naar je dik worden, onschuld naar je tijdelijke ervaring van leegte, onschuld in het even niet weten en soms wat onzeker zijn. Je bent onschuld in al die situaties, en je brengt die, vanuit de wonderstaat. Jezelf accepteren, je oordeel loslaten, daar begint vervulling.

Als ik niet oordeel zijn er geen problemen?

Een probleem is de weigering om onschuld te zien in een feit. Dan is er schuld en afscheiding. Leegte en pijn. Maar dat hoeft niet.

Je zou ook kunnen zeggen: ik zeg wat er is.

Precies. Je kunt het op veel manieren zeggen, als je het maar pakt! Wat is het probleem? Het is er niet! Die ontdekking is een poort.

Is het geen truc?

Geen truc, maar - mét liefde - een poort. Daar stap je een vergeven wereld in en die ga je met de Cursus verkennen. Dus je bent in een stadium waarin je enige probleem is dat je een onschuldig stadium afkeurt, je ervan afscheidt. Als je daarmee stopt, zijn problemen voorbij.

Eigenlijk is het makkelijk!

Ik kan het niet helpen. We kunnen het moeilijk maken, maar dat doen we zelf! Het is eenvoudig. We zijn liefde, en bereid met liefde te kijken naar alles.



foto Rolf Elstrodt